

۲۰۲۰/۱۰/۰۵

ولی احمد نوری

احترام به پیشگاه معلمان افغانستان و تقدیس از مقام بزرگ ایشان

هست تعظیم معلم آیت عِز و شرف
روز تجلیل "معلم" جشن ارباب دل است
زانگه باشد پایه وی از پی پیغمبری
ای خورشید این جشن دلگش ای خورشید این دلبری

این کمترین متأسفم که نتوانستم، به خاطر گرفتاری های وبسایت عزیز (آریانا افغانستان آنلاین) که شب و روز در خدمتش و در خدمت نویسندگان گرانقدرش هستم، در مورد بزرگداشت از مقام شامخ معلم، پیشوا و مروج و مبلغ علم و دانش و معارف افغانستان و رهنمای اولاد وطن، چیزی بنویسم و ادای احترام نمایم. فقط این سروده آسمانی حضرت استاد خلیل الله خلیلی افغان پیمبر شعر و ادب و سالار ادبیات دری قرن بیستم افغانستان را زیر عنوان (به پیشگاه معلم) به معلمین و استادان گرانقدر معارف افغانستان از مکتب گرفته تا پوهنخی و پوهنتون، با کمال احترام تقدیم می نمایم.

ولی احمد نوری مدیر مسؤول وبسایت آریانا افغانستان آنلاین و خدمتگار دوستان فرهنگی آن

**** * * * * *

تکریم به پیشگاه معلم

کیست میدانی معلم؟ آنکه نازد سروری
تا ابد آواره می گردید در صحرای جهل
بر همایون نام وی، در زیر چرخ چنبری
خضر ره بین گر نکردی عقل ما را رهبری
علم رخشان گوهری باشد بر اکلیل حیات
گوهر اندیشه را از تیرگی بخشد نجات
ارزش گوهر که داند گر نباشد گوهری
گوهری داند کمال صنعت روشنگری
ارتباط معنوی برتر، ز ربط پیکری
پایه وی از پدر والاتر آمد زانکه هست

عرش حکمت زان وی، لیکن نه با انگشتی
همچو تابان چرخ گردنده، ز ماه و مشتری
گوش ها می گشت کر، از نوبت اسکندری
از در هر مدرسه گر با تأمل بگذری
هان! تو تنها طفل را شاگرد مکتب نشمیری
نو به نو درسی دهد ما را جهان، گر بنگری
قطره با این کوچکی دریا به آن پهناوری
می کند ما را به تحقیق مطالب رهبری
زانکه باشد پایه وی از پی پیغمبری
زانکه ننوشتند اینجا هیچ حرف سرسری
باز بین از بلخ بامی^(۱) تا به اقصای هری
با عروج معنوی از پایگاه مشتری
با اشارات شفا بخشا کند جان پروری
کز فروغش مقتبس گردید "شمس" خاوری
می کند بر هفت اورنگ معارف قیصری
می نماید پیش طبع وی اباسین فرغری^(۲)
میکنند همچون پدر ما را به عرفان رهبری

ملک دانش ملک وی، اما نه با تیغ و سپاه
از فروغش آسمان فضل، تابان تا ابد
محو گشت آن روزها کز روم تا اقصای چین
لیک آواز "ارسطو" تا هنوز آید بگوش
این جهان یکسر دبستان ست و ما شاگرد آن
خود معلم نیز شاگرد است پیش روزگار
آفرینش چون کتابی دان کز الفاظ وی است
خرم آن آموزگاری کز فصول این کتاب
هست تعظیم "معلم" آیت عز و شرف
چشم ما را مینماید آشنا با حرف حرف
سرزمین ما مقام اوستادان بوده است
بر سنایی^(۳) بین که برتر رفته در سیر معاد
بلخ بامی "بوعلی" دارد که قانونش^(۴) هنوز
"مولوی" در خانقاه عشق شمعی بر فروخت
شوکت "جامی" نگر کز نور رحمانی هنوز
موج ها دارد چو دریا طبع "خوشحال ختک"
نغمه "رحمان"^(۵) سرود ذوق میخواند بگوش

۱ - بامی یعنی سرسبز
۲ - اشارت است به کتاب "سیرالعباد سنائی"
۳ - تلمیح است به کتاب "قانون شفا" اثر جاودان ابن سینای بلخی است که تا امروز در سراسر پوهنتون های جهان در عالم طب هنوز هم از آن استفاده می شود (و شفاخانه معظمی یک صد سال پیش به نام (ابن سینا) در قلب فرانسه (پاریس) گهواره علم و دانش اعمار شده است (Hôpital Avicene) (ولی احمد نوری)

۴ - رحمن بابا شاعر و عارف وطن

هست تعظیم معلم آیت عز و شرف زانکه باشد پایه وی از پی پیغمبری
ایخوش آن رهبر که در پیدا و پنهان پرورد هم کمال "بوعلی" (۳) هم اعتقاد بوذری (۴)
روز تجلیل "معلم" جشن ارباب دل است
ای خوشا این جشن دلکش ای خوشا این

برای مطالب دیگر این نویسنده، اینجا کلیک کنید